

2. Tedd készségesse Egyházad tagjait a kereszthordozására és a kegyelem közvetítésére!

Hívek: Kérünk téged . . .

3. Keresztedből fakadjon béke és egyetértés minden nép számára!

Hívek: Kérünk téged . . .

4. Egyesítsd szenvedéseinket megváltó szenvedéseddel, hogy egy lehessünk veled a mennyi boldogságban is!

Hívek: Kérünk téged . . .

5. Megváltó kereszthalálod által adj örök életet az elhunyt híveknek!

Hívek: Kérünk téged . . .

Pap: Urunk Jézus, te vonakodás nélkül vállaltad a kereszthalál gyötrelmét néped üdvösségéért. Taníts meg minket az áldozatos szeretetre, hogy részünk legyen az örök dicsőségben! Aki él és uralkodik mindörökkön örökké.

Hívek: Ámen.

Felajánló könyörgés:

Urunk, Istenünk, egyszülött Fiad szenvedése engeszteljen ki téged irántunk, és amit cselekedeteinkkel nem tudunk kiérdemelni, ennek a végtelen értékű áldozatnak érdeméből adj meg nekünk a te irgalmad. Krisztus, a mi Urunk által.

Prefáció:

Az Úr legyen veletek.

H.: És a te lelkeddel.

Emeljük föl szívünket.

H.: Fölemeltük az Úrhoz.

Adjunk hálát Urunknak, Istenünknek.

H.: Méltó és igazságos.

(Mert) Valóban méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindig és mindenütt hálát adjunk

néked, mi Urunk, szentséges Atyánk, mindenható örök Isten: Krisztus, a mi Urunk által.

Bár ömaga semmit sem vétett, az ítélet ártatlanul érte, – a bűnösökért MÉGis szenvedést vállalt. Az ő halála bűneinket elvette, feltámadása megigazulást adott nekünk.

Az ő dicsőségét vallja ég és föld, vallják az angyalok és főangyalok, – hangos szóval

HIRdetik, és vég nélkül mondják: (zengik:)

Áldozási ének:

Atyám, ha nem kerülhet el ez a kehely anélkül, hogy ki ne igyam, legyen akaratod szerint.
(Mt 26,42)

Áldozás utáni könyörgés:

Mennyei eledellel tápláltál minket, Istenünk. Könyörögve kérünk, hogy akik szent Fiad halálából már biztosan remélhetjük azt, amiben hiszünk, feltámadásának erejéből eljuthassunk oda, ahová törekszünk. Krisztus, a mi Urunk által.

*They took palm branches
and went out to meet
Him, shouting*

Hosanna!

*“Blessed is he who comes
in the name of the Lord”*

John 12:13

2015 W. Augusta Blvd. Chicago, IL. 60622

Telephone: (773) 486-1896

Fax: (773) 486-1902

Email: st.stephen@freemail.hu

Web: <http://stephenchurch.org>

Administrator: Rev. Jeremy Thomas

Parish Council President: Mr. Sándor Vitális

2020
TUDOSÍTÓ

BULLETIN

ÁPRILIS 5 - VI RÁGVASÁRNAP

PALM SUNDAY

Tisztelettel közöljük kedves híveinkkel és Chicago környéke Magyarországaival hogy a Chicagói bíboros döntése alapján, a vasárnapi szentmisék és minden más aktivitás a templomunk épületében elmarad, újabb közleményig.

Cupich bíboros közleményét lehet olvasni vagy meghallgatni üzenetét a

<https://www.archchicago.org/statements>

Legyünk egymás iránti felelősségérzéssel és Istenhez fordulva, imádságban éljük e megpróbáló időket.

There will be no mass at our church,

Cardinal Blase J. Cupich, archbishop of Chicago, mandated the suspension until further notice of all liturgical services effective Saturday, March 14th.

You could read Cardinal Cupich's statement or view the [pastoral message](#) to all Catholics of the Archdiocese of Chicago in response to the COVID-19 (coronavirus) outbreak.

MISSION STATEMENT

St. Stephen King of Hungary Church serves the spiritual needs of all Catholics in our neighborhood, regardless of ethnicity, and also welcome all Hungarians who want to pray in their language and keep their cultural traditions alive!

In your prayers, please remember these parishioners or relatives and friends of parishioners who are sick and in need of God's healing grace:

Mátyás Károly, Jurasits Mária, Szabó Terike, Mákos Anna,

Vajda Annus, Schrantz Rózsi, Mocsán Ilike, Bajzek Erzsébet.

A többiek azonban ezt mondták: „Hadd lássuk, eljön-e Illés, hogy megszabadítsa?” Jézus pedig még egyszer hangosan felkiáltott, és kilehelte lelkét.

(Most térdre borulunk, és egy keveset csendben időzünk.)

Ekkor a templom függőnye kettéhasadt, felülről egészen az aljáig. A föld megmozdult, a sziklák megrepedtek. Sírok nyíltak meg, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste. Az ő feltámadása után előjöttek a sírokból, bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek. A százados és a többiek is, akik Jézust őrizték, a földrengés és a történetek láttára igen megrémültek, és így szóltak: „Ez valóban Isten Fia volt!” *

Sok asszony is volt ott. Messziről figyelték mindazok, akik Galileától kezdve követték őt és szolgáltak neki. Köztük volt Mária Magdolna, azután Mária, Jakab és József anyja, valamint Zebedeus fiainak az anyja.

József a saját, új sírboltjába helyezte Jézus testét.

Amikor beesteledett, jött egy Arimateából való gazdag ember, név szerint József, aki maga is Jézus tanítványa volt. Bement Pilátushoz, és elkérte Jézus holttestét. Pilátus elrendelte, hogy adják át neki. József levette a testet, beburkolta tiszta lenvászonnal, és saját, sziklába vájt, új sírboltjába helyezte. A sír bejárata elé nagy követ gördített, és elment. Mária Magdolna és a másik Mária ott ültek a sírral szemben.

Van őrségetek: őrizzétek ti, ahogy tudjátok!

Másnap, vagyis a készültnap elmúltával a főpapok és a farizeusok összegyűltek Pilátus előtt, és így szóltak: „Úgy emlékszünk, hogy ez a csaló még életében ezt mondta: Harmadnapra feltámadok. Rendeld hát el, hogy harmadnapig őrizzék a sírt, nehogy odamenjenek tanítványai és ellopják, aztán így szóljanak a néphez: Feltámadt a halottak közül! Ez a család rosszabb lenne az előzőnél!” Pilátus azonban csak ennyit mondott: „Van őrségetek: őrizzétek ti, ahogy tudjátok!” Erre azok elmentek, lepecsételték a követ, és őrséget állítottak a sírbolt elé.

Ezek az evangélium igéi. **Mt 26,14-27.66**

EGYETEMES KÖNYÖRGÉSEK

Pap: Imádkozzunk, testvéreim, hogy Megváltó királyunkhoz mindenkor hűségesek maradjunk!

Lektor: 1. Urunk, ismerje fel minden ember, hogy önfeláldozó szenvedésed árán váltottál meg bennünket!

Hívek: Kérünk téged, hallgass meg minket!

10 Pilátus látta, hogy semmire sem megy velük, sőt, csak fokozódik a zavargás. Ezért vizet hozatott, és a nép szeme láttára megmosta a kezét ezekkel a szavakkal: „Én ártatlan vagyok ennek az igaznak vére ontásában. Ez a ti dolgotok!” Erre az egész nép így kiáltott: „A vére rajtunk és a gyermekeinken!” Ekkor szabadon bocsátotta nekik Barabást, Jézust pedig megostoroztatta, és elrendelte a keresztre feszítést.

Üdvöz légy, zsidók királya!

A helytartó katonái bevitték Jézust a helytartóságra, és köréje gyűjtötték az egész hely-
őrséget. Levetkőztették, bíborszínű köpenyt adtak rá, tövisből koronát fontak, és a fejére helyezték, a jobbába pedig nádszalat nyomtak, azután térdet hajtván előtte így gúnyolták: „Üdvöz légy, zsidók királya!” Közben leköpdösték, elvették tőle a nádat, és a fejét verték vele. Miután így csúfot üztek belőle, levették róla a köpenyt, felöltöztették a saját ruháiba, és elvezették, hogy keresztre feszítsék.

Vele együtt két rablót is megfeszítettek.

Amint kifelé haladtak, találkoztak egy Simon nevű cirenei emberrel; őt kényszerítették, hogy vigye (Jézus) keresztyét. Végül odaértek arra a helyre, amelyet Golgotának, azaz Koponyák helyének hívnak. Itt epével kevert bort adtak neki. Ő megízlelte, de nem kért belőle. Azután keresztre feszítették. Sorsot vetve szétosztották egymás között a ruháit, majd letelepedtek ott, és őrizték. Feje fölé odaírták elítélésének okát: „Ez Jézus, a zsidók királya.”

Ugyanakkor két rablót is keresztre feszítettek vele: az egyiket jobbról, a másikat balról.

Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!

Akik arra jártak, káromolták őt, bólogattak a fejükkel és ezt mondták: „Le akartad rombolni a templomot, és harmadnapra fölépíteni? Szabadítsd hát meg önmagadat! Ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!” Ugyanígy gúnyolták őt a főpapok is az írástudókkal és a vénekkel együtt: „Másokat megmentett, de magát nem tudja megmenteni! Ha Izrael királya ő, hát jöjjön le most a keresztről, és hiszünk benne! Bízott az Istenben? Mentse meg őt most, ha akarja! Hiszen azt mondta: Az Isten Fia vagyok!” Ugyanígy gyalázták őt a vele megfeszített rablók is.

Éli, Éli, lámá szabáktáni?

Hat órától sötétség borult az egész földre kilenc óráig. Kilenc óra körül Jézus hangosan felkiáltott: „Éli, Éli, lámá szabáktáni?, azaz: Istenem, Istenem! Miért hagytál el engem?” Az ott állók hallották ezt, és egyesek megjegyezték: „Ez Illést hívja!” Egyikük mindjárt odafutott, fogott egy ecetbe mártott szivacsot, rátűzte egy nádszálra, és inni adott neki.

Dear Parishioners,
So I cancelled the flowers I had ordered for Easter. It will save us money but sadly we won't have the joy of seeing our church decorated for Easter Sunday this year!
I also cancelled the palms for this Sunday, but they arrived anyway. And maybe that is how God wants it.

He wants us to be reminded of the Passion of Jesus most especially right now as we experience our own Passion in a world that is dominated by the fear and the suffering brought on by the Corona Virus.

Today, during Mass, I will bless the palms and I will save them for you. It is important that you have one as a reminder of everything that Jesus has accomplished for you and continues to achieve through the prayers of His Church.

Right now, we cannot believe that our life has changed so much: our freedom to move around and to be with those that we love, has been taken away. Our peace has been replaced by the fear that we or our family members might get sick. What do we have to hang on to?

We hang on to Jesus and to the palms that we bless this day. They remind us of His cross that ultimately became His crown.

All that we find hard to cope with now, will pass away and things will come good again. We will be able to gather again at St Stephens and we will be able to have breakfast after Mass and even share a little plum brandy! That day will come soon. But for now, we bless palms and I will find a way to distribute them and we will all hold on to them with great faith.

Do not be discouraged.

God is on our side.

And when we return to our Sunday celebration of Mass, believe me, there will be flowers!

♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦

Ezen a napon ünnepli az Egyház Krisztus Urunk Jeruzsálembe való bevonulását. Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsanna a magasságban! * Áldott vagy, aki nagy irgalommal hozzánk jöttél.

Virágvasárnap a Nagyhét kezdete. Nagyhétnek nevezzük, mert a világ és életünk legfontosabb dolga történik meg ezen a héten. Jézus szenvedését, halálát és feltámadását ünnepeljük. A szent három nap ünneplése egyetlen liturgiát alkot.

4 Nagybőjt elején elindultunk a hamu kereszttel... és elhatározást is tettünk, hogy bűnbánattal, imádsággal és jócselekedetekkel készülünk fel Húsvétra, de aztán a vírus, a járvány megállította minket. Látszatra csak a templomainkba nem léphettünk be. Aztán bezárult a kör, mert otthonainkban maradtunk, korlátok közé szorultunk. Életünk és mások életének védelme miatt.

Ugye, hogy milyen sokan eddig se keresték az Úrral való találkozást templomainkban, így őket nem érintette a hirtelen változás. Viszont legtöbben szomorúan vették mindezt tudomásul, és azt is, hogy gyorsan minden megváltozott a világban. Közvetlen környezetünkben és talán bennünk is.

Most itt vagyunk a Nagyhét kezdetén és tudjuk, hogy minden nyilvános szentmise és szertartás elmarad a Nagyhéten és Húsvétvasárnap. A furcsa és új helyzet mit okozott bennünk, és mennyiben segített abban, hogy közelebb kerüljünk Istenhez és egymáshoz? A mindennapok kereszthordozása és egymás elviselése, a szentségek utáni éhség mire tanított bennünket? (K. Barnabás atya)

LASSAN ÉS ELGONDOLKODVA OLVASSUK E SOROKAT!

Milyen jó lenne az Egyházzal együtt ünnepelni, és ez most nem történik meg... Bezárt templomi ajtók és üres padok, micsoda furcsa és szomorú látvány. A szent liturgia mindig vezetett és vezet bennünket, hogy valóban átélhessük az eseményeket. Hogy Húsvét ne csupán egy emlékezés legyen egy kétezer éve történt eseményre, hanem ma is, bennünk is megtörténjen Jézus szenvedése, halála és feltámadása.

Most – a járvány idején – ezek a napok a csendességnek, összeszedettségnek, befelé fordulásnak a napjai. Most is ezt tudjuk csak tenni ebben a nehéz időben. Használjuk fel ezt a kegyelmi, üdvös időt!

A szentlecke üzeni: Krisztus engedelmes lett értünk mindhalálig.... Engedjük, hogy megérintsen, megszólítson. Keressük meg azt a Nagyhét eseményeiben, ami most nekünk szól! Így valóban átélhetjük az ünnep lényegét, üzenetét és örömét.

NAGYCSÜTÖRTÖK

Ezekben a napokban különösen is ápoljuk magunkban azt a lelkületet, amelyet Urunk Jézustól örököltünk. Felidézzük Jézus szolgáló szeretetét, amellyel legmósta tanítványai lábát, és átéljük az Oltáriszentség alapítását.

NAGYPÉNTEK

Urunk kínszenvedésére és kereszthalálára, az Újszövetség egyetlen áldozatára emlékezünk. A kereszt, amely egykor a szégyen fája volt, Krisztus világot megváltó győzelmének a jelévé vált, ezért hódolunk előtte.

NAGYSZOMBAT

Ezen a napon az Egyház Urunk sírjánál időzik, az ő szenvedéséről és haláláról elmélkedik. Majd az ősi hagyományok szerint virrasztást tart a szent éjszakán.

9 átkozódni kezdett: „Nem ismerem azt az ember!” És azon nyomban megszólalt a kakas. Péternek ekkor eszébe jutottak Jézus szavai: „Mielőtt a kakas szól, háromszor is megtagadsz engem.” Kiment, és odakint keserves sírásra fakadt.
Átadták őt Poncius Pilátus helytartónak.

Amikor reggel lett, a főpapok és a nép vénei meghozták a döntést Jézus ellen, hogy halállal büntetik őt. Megkötözték, azután elvezették és átadták Pilátus helytartónak.

Nem szabad a kincstárba tenni, mert vérdíj volt!

Amikor Júdás, az áruló látta, hogy (Jézust) elítélték, tettét megbánva visszavitte a harminc ezüstöt a főpapoknak és a véneknek. Ezt mondta nekik: „Vétkeztem, mert ártatlan vért árultam el!” Azok így szóltak: „Mi közünk hozzá? Ez a te dolgod!” Ő erre az ezüstöket eldobta a templomban, azután elment s felakasztotta magát. A főpapok összeszedték a pénzt, de ezt mondták: „Nem szabad a templomkincstárba tenni, mert vérdíj volt!” Megtanácskozták a dolgot, azután megvették rajta a fazekas telkét az idegenek számára temetőnek. Ezért hívják azt a földet mindmáig Vérmezőnek.

Ekkor beteljesedett, amit Jeremiás próféta mondott: Fogták a harminc ezüstöt, a felbecsültnek árát; – Izrael fiai becsülték őt ennyire –, és odaadták a fazekas telkéért, amint az Úr megparancsolta nekem.

** Te vagy-e a zsidók királya?*

Közben Jézust a helytartó elé állították. A helytartó megkérdezte tőle: „Te vagy-e zsidók királya?” Jézus ezt felelte: „Magad mondd!” S miközben a főpapok és a vének vádaskodtak ellene, ő nem szólt egy szót sem. Pilátus végül megkérdezte: „Nem hallod, mi mindennel vádolnak?” Ő azonban neki sem válaszolt egyetlen szóval sem, és a helytartó nagyon csodálkozott ezen.

Szokásban volt, hogy az ünnep alkalmával a helytartó szabadon bocsát egyet a foglyok közül, akit a nép kíván. Volt akkor egy Barabás nevezetű, hírhedt rabjuk. Amikor összegyülekeztek, Pilátus megkérdezte: „Mit akartok, melyiket bocsássam el a kettő közül: Barabást vagy Jézust, akit Krisztusnak is neveznek?” Tudta ugyanis, hogy csak irigységből adták őt a kezébe.

Míg ott ült ítélőszékében, a felesége üzenetet küldött neki: „Ne avatkozz annak az igaznak a dolgába! Ma éjjel álmomban sokat szenvedtem miatta!”

De a főpapok és a vének felbíztatták a népet, hogy Barabást kérjék, Jézust pedig veszítsék el. Amikor tehát a helytartó feltette a kérdést: „Mit akartok, melyiket bocsássam el a kettő közül?”, ők ezt válaszolták: „Barabást!” Erre Pilátus megkérdezte: „És mit tegyek Jézussal, akit Krisztusnak neveznek?” Mindannyian ezt felelték: „Keresztre vele!” Ő újra kérdezte: „De hát mit követett el?” Mire azok még hangosabban kiáltozták: „Keresztre vele!”

8 őt, ebben a jeladásban egyezett meg velük: „Akit megcsókolok, ő az, őt fogjátok el!” Mindjárt oda is lépett Jézushoz és így szólt: „Üdvöz légy, Rabbi!” Azután megcsókolta. Jézus ezt mondta neki: „Barátom, miért jöttél?” Közben a többiek már kezét is emelték Jézusra, és foglyul ejtették. Ekkor íme, egy azok közül, akik Jézussal voltak, kardjához kapott, kirántotta és a főpap szolgájára sújtott: levágta az egyik fülét. Ekkor Jézus így szólt hozzá: „Tedd csak vissza hüvelyébe a kardodat! Mert kard által vész el, ki kardot ragad! Vagy azt hiszed, nem kérhetném Atyámat, s nem küldene segítségemre akár tizenkét légió angyalnál is többet? De akkor hogyan teljesednék be az Írás, amely szerint ennek meg kell történnie?” Abban az órában így szólt Jézus a csapathoz: „Mint valami rabló ellen, úgy vonultok fel kardokkal és dorongokkal, hogy elfogjatok. Nappal a templomban ültem és tanítottam, ott nem fogtatok el!” Mindez azért történt, hogy beteljesedjenek a próféták írásai. Ekkor a tanítványok mindnyájan elhagyták őt, és elfutottak.

Látni fogjátok az Emberfiát, hogy a hatalmas Isten jobbján ül.

Akik Jézust elfogták, elvezették őt Kaifás főpap elé, ahol ekkorra már összegyűltek az írástudók és a vének. Közben Péter messziről követte őt, egészen a főpap udvaráig. Odaérve leült odakint a szolgák közt, hogy lássa, mi lesz a dolog vége. A főpapok pedig és az egész főtanács hamis bizonyítékokat kerestek Jézus ellen, hogy halálra adhassák őt; de nem találtak, bár sok hamis tanú felsorakozott. Végül előlépett kettő, és így szólt: „Ez azt mondta: »Le tudom rombolni az Isten templomát, és három nap múlva fel tudom építeni.«” Erre felállt a főpap és megkérdezte őt: „Nem felelsz semmit sem arra, amivel ezek vádolnak?” Jézus azonban csak hallgatott. Ekkor a főpap azt mondta neki: „Esküdj meg az élő Istenre és mondd meg nekünk, hogy te vagy-e a Messiás, az Isten Fia?” Jézus ezt válaszolta neki: „Magad mondtad! És mondom nektek: Ezentúl az Emberfiát a Hatalmas (Isten) jobbján látjátok ülni, és látni fogjátok őt eljönni az ég felhőin.” Erre a főpap megszaggatta a ruháját és így szólt: „Káromkodott! Mi szükségünk van még tanúkra? Lám, most ti is hallottátok a káromlást. Hogyan ítélték?” Azok ezt válaszolták: „Bűnhődjék halállal!” Ezután szembeköpdösték, ököllel verték, mások pedig pofon ütötték, és kérdegették: „Prófétálj, Messiás, ki ütött meg téged?”

Mielőtt a kakas szól, háromszor is megtagadsz engem.

Eközben Péter kint ült az udvaron. Odament hozzá egy szolgáló, és megszólította: „Te is a galileai Jézussal voltál!” De ő mindenki hallatára letagadta: „Nem tudom, mit beszélsz!” Amint a kapunál kifelé tartott, felismerte őt egy másik is, és így szólt az ott lévőkhöz: „Ez is a názáreti Jézussal volt!” Erre ő ismét tagadni kezdte, még hozzá esküvel, hogy: „Nem ismerem azt az embert!” Kis idő múltán az ott ácsorgók odamentek Péterhez, és így szóltak hozzá: „Közülük való vagy biztosan, elárul a kiejtésed is!” Most már esküdni és

Virágvasárnap - ünnepi mise

5

Kezdőének:

Hat nappal Húsvét ünnepe előtt fölment Jézus Jeruzsálembe. Kivonultak eléje a gyermekek, kezükben pálmaágakkal. És kiáltozták hangos szóval: Hozsanna a magasságban! Áldott vagy, aki nagy irgalommal hozzánk jöttél.

Könyörgés:

Mindenható, örök Isten, Üdvözítőnk példát adott nekünk az alázatosságra, amikor szent akaratodból emberi testet öltött és vállalta a kereszthalált. Segíts jóságosan, hogy kínszenvedésének tanítását megértsük, és társai lehessünk feltámadásában. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké.

OLVASMÁNY Izajás próféta könyvéből

Nem rejtettem el arcomat azok elől, akik gyaláztak, de tudom, hogy nem vallok szégyent.

Izajás így jövendölt a Megváltóról: Ezt mondja az Úr Szolgája: „Isten, az Úr tanította nyelvemet, hogy az igével támasza lehessen a megfáradtaknak. Reggelenként ő teszi figyelmessé fülemet, hogy rá hallgassak, mint a tanítványok. Isten, az Úr nyitotta meg fülemet. S én nem álltam ellen és nem hátráltam meg. Hátamat odaadtam azoknak, akik vertek, arcomat meg azoknak, akik tépáztak. Nem rejtettem el arcomat azok elől, akik gyaláztak és leköpdöstek. Isten, az Úr megsegít, ezért nem vallok szégyent. Arcomat megkeményítem, mint a köszikla, s tudom, hogy nem kell szégyenkeznem.

Ez az Isten ígéje. **Iz 50,4-7**

VÁLASZOS ZSOLTÁR

Válasz: **Istenem, Istenem, * miért hagytál el engem?** 2. tónus.

Előénekes: Aki csak rám néz, mind kinevet, * elhúzza száját, fejét csóválja.

Az Úrban remélt, hát mentse meg, * ha szereti őt, szabadítsa meg.

Hívek: Istenem, Istenem, * miért hagytál el engem?

E: Kutyák falkája vett körül, * gonosztevők serege szorongat engem.

Átlyuggatták kezemet és lábamat, * megszámlálhatom minden csontomat.

H: Istenem, Istenem, * miért hagytál el engem?

E: Elosztják maguk közt ruhámat, * és köntösömre sorsot vetnek.

Te azonban, Uram, ne maradj távol, * erősségem siess és segíts.

H: Istenem, Istenem, * miért hagytál el engem?

E: Hirdetni fogom nevedet testvéreim előtt, * a gyülekezetben dicsőítelek téged.

Ti, akik félitek az Urat, áldjátok, † magasztaljátok őt, Jákob fiai, * Izrael minden gyermeke félje őt.

H: Istenem, Istenem, * miért hagytál el engem?

Zsolt 21,8-9.17-18a.19-20.23-24

6 **SZENTLECKE** Szent Pál apostolnak a filippiekhez írt leveléből
Megalázta önmagát, ezért Isten felmagasztalta őt.
Testvéreim!

Krisztus Jézus, mint Isten, az Istennel való egyenlőséget nem tartotta olyan dolognak, amelyhez feltétlenül ragaszkodnia kell, hanem szolgálai alakot öltött, kiüresítette önmagát, és hasonló lett az emberekhez. Megalázta önmagát, és engedelmes lett a halálig, mégpedig a kereszthalálig.

Ezért Isten felmagasztalta őt, és olyan nevet adott neki, amely fölötte van minden névnek, hogy Jézus nevére hajoljon meg minden térd a mennyben, a földön, és az alvilágban, és minden nyelv hirdesse az Atyaisten dicsőségére, hogy Jézus Krisztus az Úr.

Ez az Isten igéje. **Fil 2,6-11**

EVANGÉLIUM ELŐTTI VERS

Krisztus engedelmes lett értünk mindhalálig, * mégpedig a kereszthalálig. Ezért Isten felmagasztalta, † és olyan nevet adott neki, * amely fölötte áll minden névnek. Fil 2,8-9 – 7b. tónus.

A MI URUNK JÉZUS KRISZTUS KÍNSZENVEDÉSE Szent Máté szerint

Mit adtok nekem, ha a kezetekbe juttatom őt?

Abban az időben: A tizenkettő közül az egyik, akit karióti Júdásnak hívtak, elment a főpaphoz és megkérdezte tőlük: „Mit adtok nekem, ha kezetekbe juttatom őt?” Azok harminc ezüstöt ígértek neki. Ettől kezdve csak a kedvező alkalmat kereste, hogy kiszolgáltassa őt nekik.

Hogyan akarod, hol készítsük el neked a húsvéti vacsorát?

A kovásztalan kenyér ünnepének első napján a tanítványok ezzel a kérdéssel fordultak Jézushoz: „Hogyan akarod, hol készítsük el neked a húsvéti vacsorát?” Ő így felelt: „Menjetek be a városba, egy bizonyos emberhez, és mondjátok neki: A Mester üzeni: Közel van az időm, és tanítványaimmal nálad költöm el a húsvéti vacsorát. A tanítványok úgy tettek, ahogy Jézus meghagyta nekik, és elkészítették a húsvéti vacsorát.

Ez az én testem, ez az én vérem.

Amikor beesteledett, a tizenkét tanítvánnyal asztalhoz telepedett. Miközben ettek, így szólt hozzájuk: „Bizony mondom nektek, közületek egyvalaki elárul engem!” Erre nagyon elszomorodtak, és sorra megkérdezték: „Csak nem én vagyok az, Uram?” Ő így válaszolt: „Aki velem egyszerre nyúl a tálba, az árul el engem. Az Emberfia ugyan elmegy, amint megírták róla, de jaj annak, aki az Emberfiát elárulja! Jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem születik!” Erre Júdás, az áruló is megkérdezte: „Csak nem én vagyok az,

Mester?” Ő így felelt: „Magad mondtad!”

Miközben ettek, Jézus kezébe vette a kenyeret, áldást mondott, azután megtörte, és odaadta tanítványainak ezekkel a szavakkal: „Vegyétek és egyétek: ez az én testem!” Azután a kelyhet vette a kezébe, hálát adott, és odaadta nekik ezekkel a szavakkal: „Igyatok ebből mindnyájan, mert ez az én vérem, a szövetség vére, amely sokakért kiontatik a bűnök bocsánatára. Mondom nektek, mostantól nem iszom a szőlőtő terméséből mindaddig, míg az újat nem iszom veletek Atyám országában.”

Megverem a pásztort, és szétszélednek a nyájból a juhok.

Ezután zsoltárokat énekelve kimentek az Olajfák-hegyére. Amikor odaértek, Jézus így szólt: „Ma éjszaka ti mindannyian megbotránkoztok bennem. Hiszen megírták: »Megverem a pásztort, és szétszélednek a nyájból a juhok.« De feltámadásom után majd előttetek megyek Galileába.” Ekkor Péter ezt mondta neki: „Ha mindnyájan megbotránkoznak is benned, én soha meg nem botránkozom!” Jézus ezt válaszolta neki: „Bizony mondom neked, még ma éjjel, mielőtt a kakas szól, háromszor is megtagadsz engem!” De Péter ismét így szólt: „Még ha meg is kellene halnom veled, akkor sem tagadnálak meg!” Ugyanígy fogadkozott a többi tanítvány is.

Szomorúság és keserűség vett erőt rajta.

Közben Jézus odaért velük a Getszemáni nevű kertbe. Így szólt tanítványaihoz: „Üljetek le itt, míg én elmegyek imádkozni!” Azután Pétert és Zebedeus két fiát magával hívta. Egyszerre szomorúság és keserűség vett erőt rajta. Ezt mondta nekik: „Halálosan szomorú az én lelkem. Maradjatok itt és virrasszatok velem!” Azután kissé távolabb ment tőlük, arccal a földre borult és így imádkozott: „Atyám! Ha lehet, múljék el tőlem ez a kehely, de ne az legyen, amit én akarok, hanem amit te!” Azután odament a tanítványokhoz, és alva találta őket. Ezt mondta Péternek: „Hát képtelenek vagytok egy órát virrasztani velem? Virrasszatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek! Mert a lélek kész, de a test erőtlen.” Azután másodszor is elment és imádkozott: „Atyám, ha nem múlhat el ez a kehely anélkül, hogy ki ne innám, legyen meg a te akaratod!” Majd visszatérve ismét alva találta őket. A szemük ugyanis nagyon elnehezedett. Otthagyták őket, és ismét elment imádkozni, harmadszor is ugyanazokkal a szavakkal. Azután odament a tanítványokhoz, és így szólt: „Aludjatok csak nyugodtan, és pihenjetek! Íme, elérkezett az óra, amikor az Emberfiát a bűnösök kezére adják. Keljetek fel, menjünk! Nézzétek, megérkezett, aki elárul engem!”

Kezüket Jézusra emelték és foglyul ejtették őt.

Még beszélt, amikor íme, odaért Júdás, egy a tizenkettő közül, és vele a főpapoktól és a nép véneitől egy nagy csapat, kardokkal és husángokkal fölszerelve. Az, aki elárulta